

عنوان مقاله:

بررسی لایسی متری موازنه آب و نمک ناحیه ریشه نهال خرما در مدیریت های مختلف زراعی

محل انتشار:

مجله پژوهش آب ایران، دوره 7، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

پروانه تیشه زن
عبد علی ناصری
علیرضا حسن اقلی
موسی مسکرباشی

خلاصه مقاله:

تنش های شوری و خشکی از مهمترین مسائل در مناطق خشک و نیمه خشک می باشد. به منظور بررسی اثر حفظ رطوبت خاک و نیز کنترل سطح ایستابی شور بر بیلان آب و نمک ناحیه ریشه، گبرایی و رشد نهال خرما، آزمایش لایسیمتری در قالب طرح کرت های دو بار خرد شده با سه سطح شوری آب زیرزمینی (S_1 ، S_2 و S_3)، دو عمق سطح ایستابی (D_1 و D_2) و دو سطح کاربرد مالچ (M_1 و M_2) بدون مالچ و برگ خرد شده خرما حدود $1/2$ کیلوگرم در متر مربع) در سه تکرار انجام پذیرفت. میزان آب آبیاری بر اساس روش تشتت تبخیر تخمین زده شد. نتایج نشان داد که عمق کمتر آب زیرزمینی، میزان تجمع را $1/2$ تا $1/3$ درصد و $1/2$ تا $1/3$ درصد به ترتیب در تیمارهای بدون مالچ و با مالچ افزایش داد. مالچ دهی به آبشویی نمک ها کمک کرد، به طوری که شوری خاک لایسیمترهای دارای پوشش کاهش یافت. درصد گبرایی نهال های خرما $1/2$ درصد بود. کاربرد مالچ باعث بهبود رشد نهال ها شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که مالچ دهی در سطح یک درصد بر میزان تبخیر و تعرق تجمع، تغییرات شوری ناحیه ریشه، محیط تنه، تعداد برگ و برگچه و طول برگ نهال های جوان خرما موثر است. شوری و عمق آب زیرزمینی تاثیر معنی داری بر هیچ کدام از شاخص ها نداشت. بنابراین، رشد مناسب نهال های خرما در شرایط منطقه با مدیریت مناسب امکان پذیر است

کلمات کلیدی:

مالچ، خرما، گبرایی، شوری، سطح ایستابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1379074>

